

Krista en Mart Reijlink

Tijdens hun derde deelname aan de HHH-show in Zwolle won familie Reijlink in december twee roodbonte kampioenstitels.

Aantal koeien:	48
Aantal stuks jongvee:	30
Grondgebruik:	21 ha (waarvan 1,5 ha mais)
Rollend jaargem.:	3.08 8.554 4,60 3,47 ejr 2270

Mart Reijlink: 'Fokken richting rond en klein is het einde van de holsteinfokkerij'

Aandacht maakt kampioenen

Jaren streng selecteren op uiers en kruisbouw betaalde zich uit met twee kampioenes op de HHH-show. Maar de fokkerijpassie van familie Reijlink staat in contrast met het sombere toekomstbeeld voor het bedrijf. De hoop is nu gevestigd op emigratie.

tekst **Florus Pellikaan**

Anderhalve week na het winnen van twee kampioenstitels op de HHH-show hangt er nog altijd een jubelstemming in huize Reijlink in Markelo. Er is gebak in huis, de kampioenssjerpen en -prijzen prijken prominent in de keuken en de felicitaties stromen nog dagelijks

binnen. 'We zijn al uitgenodigd voor de nieuwjaarsborrel waar alle Nederlandse en Europese kampioenen van afgelopen jaar uit de gemeente Hof van Twente welkom zijn', vertelt Gerard Reijlink (60) met gepaste trots.

Samen met zijn vrouw Janny (56) en de

kinderen Mart (26) en Krista (21) Reijlink genieten ze van de 'bom van aandacht en interesse' die de voor de buitenwereld toch enigszins verrassende kampioenschappen met zich meebrengen. 'Fokstudieclubs beginnen al te bellen voor excursies. Maar daar leent het bedrijf

De excellente HHH-kampioene Oda 182 (v. Famous) produceerde als vaars in 473 dagen 11.865 kg melk met 4,68% vet en 3,52% eiwit

De oude ligboxenstal is flink bezet en het voeren gebeurt met de hand

zich nu niet zo voor. Straks op hopelijk een nieuwe locatie in Duitsland is iedereen van harte welkom', zo belooft Gerard.

Keuring is een feestdag

Eerst nog even terug naar afgelopen 10 december in Zwolle, een dag die bij Mart en Krista voor altijd in het geheugen gegrift staat. Net als de twee jaar daarvoor namen ze geheel op eigen initiatief met twee roodbonten deel. Het ging ieder jaar verrassend beter. In het eerste jaar haalden ze een 1b- en een zesde plaats. Vorig jaar volgden een 1a- en 1d-positie. Met dank aan het enthousiasme van broer en zus volgden afgelopen maand twee 1a's en vervolgens ook twee kampioenstitels.

'Van een zesde plek in de rubriek kunnen wij al genieten', stelt Krista. 'Een keuring is voor ons een feestdag en het voelt als vakantie. We doen zo veel mogelijk zelf aan de voorbereidingen, op het zetten van de toplijn na. De keuringsspasie is ons van jongs af aan meegegeven, in de jaren vijftig deed mijn opa al mee met de keuring in Markelo. En alle gewonnen trofeeën hebben we nog.'

Dat de jongste editie van de HHH-show zo goed zou verlopen, hadden Mart, die fulltime werkt bij STgenetics Holland, en Krista, die studeert aan Aeres Hogeschool in Dronten, op voorhand niet kunnen bevroeden. 'Natuurlijk wisten we dat we met Oda 182 een goede koe hebben, na haar 1b-plek twee jaar geleden, haar vaartzetitel op Wintershow Zwolle en haar 88 punten als vaars. We hebben zelfs nog even getwijfeld of we haar moesten opgeven voor het EK, maar toen had ze nog maar zo kort daarvoor gekalfd. Nu stak ze in de perfecte conditie en viel alles precies op zijn plek, dat

geluk moet je op zo'n moment hebben', vertelt Mart.

Maar wat heet geluk als je met twee koeien aanwezig bent en ook twee keer kampioene wordt? 'We doen echt niets bijzonders', benadrukt Krista. 'Alleen hebben we ze dit jaar voor het eerst wat pulp bijgevoerd 's morgens na het melken. Maar we hebben in onze kleine stal de ruimte niet om ze helemaal apart te voeren. Alles is gericht op simpel en de mogelijkheden zijn beperkt.'

Toch blijken de kampioenschappen uiteraard op meer dan toeval te berusten. Want wat de koeien allemaal krijgen, is veel aandacht en een uitstekende verzorging. 'We zijn natuurlijk ook met vier man, hoewel Krista nog op school zit, Mart fulltime werkt en ook Janny een baan heeft. Maar iedereen heeft de interesse en passie om in de vrije uren achter aan de slag te gaan', vertelt Gerard. 'Een koe krijgt hier nog gewoon persoonlijke aandacht. Een kreupele koe krijgt bijvoorbeeld gelijk extra aandacht. Dat werpt zijn vruchten af.'

Kruisbouw de basis

Op voorhand was voorafgaand aan de HHH-show Oda 182 (v. Barendonk Famous) de favoriet. 'Als kalf viel ze al op. We hadden toen voor het eerst last van crypto. Waar haar koppelgenoten bij bosjes omvielen, bleef Oda gewoon doorgaan. Ook als kalf zou ze al naar de keuring, maar die werd vanwege de warmte afgelast', weet Mart zich te herinneren.

Ook de succesvolle paring van destijds ligt nog vers in het geheugen. 'Haar Zablingmoeder wilden we graag combineren met Destrybloed om iets meer fijnheid toe te voegen. Eerst wilden we Mad Max ervoor gebruiken, maar uiteindelijk hebben we toch voor de jonge

proefstier Barendonk Famous gekozen.' In alle paringen binnen het bedrijf Reijlink speelt het fokdoel een belangrijke rol. 'In 1994 ben ik in Zwitserland geweest. Ik zag daar uiers zoals ik ze in Nederland nog nooit had gezien', vertelt Gerard. 'Ik zag daar ook dat de ruimte in het kruis voor een ondiepe en brede uier van groot belang is. Een vlak kruis vinden we vanuit dat oogpunt dan ook helemaal niet erg. Het kruis is de basis van de hele koe.'

De veehouders zijn zich er dan ook van bewust dat middenklassekampioene Oda meer een afspiegeling is van hun vrij internationale fokdoel en minder past bij het Nederlandse roodbonttype. 'Sommigen vinden haar misschien wat te plat in het kruis. Maar wij gaan iets meer voor een zwartbonte koe met een roodbont vel. Wij zoeken dat extra stukje type', stelt Mart. 'Mijn vader herinnert zich nog goed de jaren zeventig waarin de Hollandse koe begon tegen te vallen in productie. Nog altijd geldt dat het fokken van klein en rond het einde van de holsteinfokkerij betekent. We moeten het ras benutten waarin het sterk is en dat is in capaciteit en melktype.'

Overgaan naar zwartbonte koeien willen de fokkers echter beslist niet. 'We blijven bij roodbont omdat dit wat exclusiever is en omdat onze achterstand bij zwartbont te groot is om keuringssuccessen te kunnen boeken', stelt Krista. Over nieuwe stieren wordt in huize Reijlink weken gediscussieerd. Naast onberispelijke uiers krijgen de laatste tijd ook beenwerk en melkaanleg meer aandacht. Dat laatste omdat de rodbontpopulatie daar de laatste jaren onder invloed van de Altitudefokkerij behoefte aan heeft. Stieren die op dit moment worden gebruikt, zijn bijvoorbeeld: Durban, Aikman, Julandy, Piranha, Rednex, Redstream, One Red, Mad Max en Snow.

Tóch bedrijfsopvolging

Hoewel vaarzenkampioene Jantien 12 een fractie degelijker is dan Oda, vertegenwoordigt ook de Clarindochter een deel van de fokkerijstrategie van Reijlink. Ze heeft met de afstamming Clarin maal Pleasure, Classic, Lichtblik en Taco dubbel Classic- en dubbel Talentbloed.

'We doen bewust wat aan lijnenteelt om de sterke eigenschappen van sommige stieren beter naar voren te laten komen. Dat werkt ook echt, want zo hebben we in kruisbouw en uiers flinke sprongen vooruitgemaakt. Maar sinds het erfelijke gebrek CDH ontdekt werd, zijn we voor-

zichtiger geworden', aldus Gerard. Jantien had tijdens de HHH-show pas zeven weken gekalfd en werd dus in korte tijd klaargestoomd voor de onverwachte kampioentitel. 'Ze heeft veel aandacht gehad de laatste weken', vertelt Krista lachend. 'We hebben veel uiermint gesmeerd en wat vocht in de hak hebben we met succes bestreden met Pyrogenium, het zogenoemde slangengif. Dat gebruiken we vrij veel en daardoor hebben we weinig antibiotica nodig. Bij kleine ontstekingen spuiten we het vijf tot zes dagen en je kunt de melk gewoon door blijven leveren', vertelt Mart.

Het had overigens niets gescheeld of Jantien was als pink op export gegaan. 'Ze wilde eerst niet goed drachtig worden en via vaderskant was het celgetal niet zo sterk, dus hadden we haar aangeboden voor export. Om veterinaire redenen is dat niet doorgegaan en nu is ze kampioene geworden. Het kan bijzonder lopen', vertelt Krista.

De aandacht voor het vee op het bedrijf van Reijlink gaat wel gepaard met veel handwerk, want bijvoorbeeld mechanisch voeren is zowel in de volle ligboxenstal als bij de pinken op de grup niet mogelijk. Het heeft alles te maken met de staat van het bedrijf. 'Vanouds is het een gemengd bedrijf met naast de koeien een gesloten varkenstak met 65 zeugen. Daarnaast werkte ik in een slachterij', vertelt Gerard.

'In 2006 zijn we met de varkens gestopt en is Janny buiten de deur gaan werken. Maar uitbreiden van de koeientak lukte financieel niet. Van de 21 hectare grond is maar 4,5 hectare huiskavel. We voeren in de zomer vers gras op stal dat we allemaal op afstand moeten maaien. We boerden verder vanuit het idee dat het de tijd van Janny en mij wel zou duren. Tot Mart een paar jaar geleden zei: "Papa, ik wil toch wel heel graag boer worden."' Die woorden zetten alles op zijn kop en

De oudere pinken zijn op de grupstal gehuisvest

door het verhaal te vertellen komen de emoties aan de keukentafel weer boven.

Fokkerij beter te verwaarden

Toekomst was er op het huidige bedrijf echter beslist niet en een bedrijfsverplaatsing binnen Nederland was financieel niet haalbaar. Hierdoor kwam emigratie richting Duitsland al snel in beeld. Het huidige bedrijf werd te koop gezet en een mooi bedrijf in West-Duitsland met ruimte voor 130 koeien diende zich aan. De veehouders wilden net de onderhandelingen gaan starten toen staatssecretaris Van Dam met uitstel van de fosfaatrechten om de hoek kwam. Het bevroor de plannen van Reijlink direct. Mogelijk biedt de stoppersregeling binnen het zuivelplan nu soelaas om toch

stappen te ondernemen en dient zich voor het huidige bedrijf opnieuw een koper aan. 'Het houdt je al twee jaar iedere dag bezig, dat is slopend. Maar hopelijk komt de kans. We gaan allemaal of we gaan niet. Zelfs oma Boomkamp (86 jaar oud, red.) gaat mee en die loopt zeker niet achteraan hoor', vertelt Mart. 'Het doel in Duitsland is zo'n 80 tot 100 koeien melken en daarnaast aan keuringen meedoen.' Gerard vult aan: 'Daarnaast verwachten we in Duitsland onze fokkerij beter te kunnen verwaarden. Er is daar veel meer handel in fokmateriaal. In het voorjaar krijg je voor een roodbont stiertje met een beetje eiwit in de pedigree zo 2200 euro. We verwachten daar ons ei wel kwijt te kunnen. Hopelijk kunnen we de stap snel maken.' |

Het bedrijf staat te koop en de familie hoopt op korte termijn naar Duitsland te emigreren

